

גישה חבלית למחקר יישובי המיעוטים בבקעת בית-כרם *

עם יהוד ישראלי

מחקר גיאוגרפי מהיבט חגלי (רגיונלי) אינו רוח בשנים האחרונות בקרב החוקרים הגיאוגרפים. אלה מעדיפים גישה סיסטמatische לנושאים הנחקרים, ואינם מיחסים חשיבות לגישה חבלית בתחום המחקר. לפיכך, בפתח רשותנו נזדקק לדיוון כללי בגישהות המחקר הגיאוגרפי ובשיטותיו. להלן יתמקד הדיון סיבוב יהדות החקירה הגיאוגרפית ומשמעותה, תוך הדגמה על ששת יישובי המיעוטים בבקעת בית-כרם שבגליל, סיבוב כביש עכו—צפת.

יחידת השיטה המרחבית כיחידת חקירה

הגדרת מהותה של יהדות החקירה מהויה נושא עקרוני במחקר הגיאוגרפי. קיימות שתי גישות לגבי מהותה¹ של יהידת החקירה: האחת, יהידה זו הינה מכלול של תוכנות הקשורות לתופעה מסוימת, או לצירופי תופעות. השנייה, יהידת החקירה היא יהידת-השיטה, שגבולהותיה נקבעים לפי קритריונים גיאוגרפיים, והם, לכשעצמם, נגזרים נושא החקירה.

רייכמן² מגדים גישה זו על עיר: הגדרת התופעה הגיאוגרפית (העיר) לפי תוכנות, כגון — צפיפות האוכלוסין והמגורים, או המבנה הכלכלי והתעסוקתי שלה — מזוכה אותה במעמד של יהידת החקירה עצמאית. אולם איתה דוגמה עצמה מאפשרת גם חקירה מתוך גישה של מרחביות גיאוגרפית, וזאת כאשר נושא המחקר מתמקד בדינמייה של צמיחה והתרחבות עירונית. מכאן ברור, שנקודות המוצא של יהידת החקירה הגיאוגרפית יכולות להיות הן התופעה והן יהידת השיטה המרחבת בית המוגדרת. בשתי הגישות הללו יהיה מימד זה מן קритריון בדיקה חשוב.

מסקנתנו היא שנושא המחקר, לפי הגדרתו,קובע את אופי יהידת החקירה ושתי הגישות הן לגיטימיות. ניתוח תופעה גיאוגרפית מובהקת, כגון עיר, מאפשר נקיטת שי ת מחקר סיסטמatische, כשהציג מושם על תוכנות התופעה, בעוד שגורם המיקום יכול להיחשב כשלוי, לעומת זאת, תחקיר גידולם של אזורים מטרופוליטניים, או מרחבים פפריים מסוימים, מהיבב תקירה מנוקדת מוצאת של יחידת שטח ומתוך גישה מרחבית. כאמור, בשתי השיטות מימד הזמן היוני ביותר, שכן דרכו ניתן לעמוד על השתנות התוכנות של התופעה הנחקרת (בשיטה הסיסטמatische), וכן על השינויים המרכזיים ובחומרים של יהידת השיטה הנחקרת (בשיטת המרחבית או החבלית).

שילוב שתי השיטות לצרכים מחקרים אפשרי בהחלט, ולפרקים אף הכרחי. לפיכך, נראה לנו, כי האבחנה החדה בין שתי שיטות המחקר היא יותר ברמה עיונית ומתודית. בתחום המהקרי המעשוי נקבעות שתי השיטות בעת ובעונה אחת. על כך עמד, למשל, MINSHULL,³ השולב באורח עקרוני את האבחנה המלאכותית, לדעתו, בין השיטה הסיסטמatische לבין

* למורי פרופ' יהודה קרמן בהערכה.

.1. Harvey, 1969, ע"נ 17–28, 216–227.

.2. Reiçman, תשל"ב, ע"נ 91–100.

.3. Minshull, 1967, ע"נ 78–80.

השיטה החבלית. לדידו, קיימות שיטות "אנכיות" ו"אופקיות", ובעיקר שיטה "מעורבות" הבאות לככל ביטוי בספרות ובמחקר הגיאוגרפי אחד.

הגדרת ייחדות החקירה, קביעת שיטת המחקר ובחירה המשתנים — נתונים, לדעתנו, בראש ובראשונה לשיפוטו של החוקר, ונגורים מושא מחקרו וממטרתו⁴.

מימדי ייחדות השיטה כיחידה החקיר

גודל ייחדות השיטה, הנקבעת כיחידה החקיר, מותנה בהגדרת נושא המחקר ובניסוח מטרותיו. קביעת הקритריונים לתחימת ההיקף והמיידים נגורת אף היא מושא המחקר ומטרותיו. מהאמור לעיל נמצאו למדים, כי מימדי ייחדות השיטה גם ישים למדי, וניתן נים להגדרות שונות בכל הנוגע לגבולותיהם. זאת עוד, מכאן משטמע כי אין בהכרח חפיפה גבולית: אותה ייחדות שטח ניתנת במספר תחימות בהתאם לקריטריונים הננקטים. קל וחומר, שיחידות שטח שונות תבענה על ממדים וסדרי-גודל שונים. ייחדות החקירה יכולה להצטמצם בתחום של הווע התקלאית, לכפר או לעיר, או להשתרע על מרחב הררי או עמק, ואפילו על מחוז מינרלי או תחום כולל של מדינה, וכמוובן — על מרחב יבשתי⁵. צירוף תפוצתם של כמה מרכיבים גיאוגרפיים למרחב בעל שטח נתון (מצומצם או נרחב) יוצר מערכת מקומית. נתוח מרכיבי המערכת וויקותיהם הגדדיות מהוות את נושא החקירה הגיאוגרפית ביחס ליחידה השיטה הנוגעת. ברור, כי הקритריונים, הנגורים מושא המחקר ומטרותיו, חיברים להיקבע מראש. לפיכך, אין לדעתנו להקיש גזירה שווה מימידי ייחדות שטח אחת למשנה⁶. אותה ייחדות שטח כשהיא נחקרת מהיבטים שונים פורמלי או תפקודי — תיתן מימדי-גודל שונים. אי לכך ניתן לחזור ולקבוע, כי המיידים והגבולות הם פועל-יוצא של קритריונים⁷.

כאשר עוקרון הדירוג של ייחדות הגדל הינו מורפולוגי⁸ — יש להקפיד על קритריונים אחידים לאורך כל המדרג, בין שיטת הדירוג נוקთה בסדר גודל יורד (אנגליה), ובין שהשיטהعروכה בסדר גודל עולה (סינטזה). מכל מקום, שמירת קритריונים אחידים או דומים מתחבקת בכל שיטת סיוג של ייחדות גודל טריטוריאליות⁹.

באורח עקרוני ניתן להוסיף, שקביעת גודל ייחדות השיטה הנחקרה מותנה גם בעומק המחקר ובכיוונו¹⁰. מחקר אינדיביאלי, בוגיגוד למחקר קבוצתי או בין-צוטתי, יעדיף לרוב להתחמק ביחסות שטח קטנטה-מיידים, כיוון שהוא את הבסיס המהקרי הראשוני הנו בגיאוגרפיה והן במקצועות אחרים. יתרה מזאת, מחקר השוואתי של ייחדות שטח קטנות פותח את האפשרות להצלחות ולהקbezות. ההודקות לחקיר הייחודה הקטנה מקובלות, בעיקר, בתחום הגיאוגרפיה החקלאית במחקרים שדה¹¹.

.632 ,Cole & King ,1968 ,ע' .4	
.5 ניר ,1974 ,ע' 10; ניר ,1975 ,ע' .2	
.6 .502—511 ,227—231 ,1968 ,ע"ע .6	
.7 .46—47 ,1967 ,Minshull	
.8 ר' למשל 199—217 ,1951 ,ע"ע .8	
.9 ר' למשל 485—489 ,1967 ,Grigg	
.10 .46—58 ,1967 ,ע"ע .10	
.11 עיין גם ב- Whittlesey ,1925 ,ע"ע 187—191	

איפיון ייחידת השטח ב "Region"

קשהי תחימה של גבולות חדים וברורים ליחידת השטח הנחקרת היו את אחד ממועדיו הביקורת העיקריים על הגישה היחסית ושיטותיה. הביקורת הטעימה¹², כי הגישה היחסית המתימרת ליחד ולאפיין ייחידת שטח מסוימת תוך הנגדה ליחידות אחרות, לוקה מלכתחילה מכיוון שאין "ישות-דריאלית ל'חבלים'", שכן התופעות והתכונות הקיימות הן כלל-מרחביות וככל-עולמיות. לפיכך — טענה הביקורת — יהא זה סביר יותר שבמוקם החבלים הייחודיים, שהוצגו בעיקר על ידי גיאוגרפים מהאסכולה הצרפתי¹³, מתיקיות "יחידות מעבר" ללא ישות יהודית. בנוסף לכך נטען, כי שיטות המחקר היחסית לוקות בצדירות יתר לגורמי הסובב הטבעי, נתפסות להשכה דטרמיניסטית, מתאפיינות במרקם גיתוח סטטטיות ובמגמות מכוונות להבלת יהודיות החבל, תוך בידודו המלאכותי מרוחביה¹⁴.

לדעתיו, ביטול ייחידת השטח במסגרת מחקרית ופסילה מראש של החבל, כבעל ישות גיאוגרפית, אינם עומדים ב מבחן העיוני והמעשי גם יחד. שכן התפיסה הגיאוגרפית הבסיסית מושתתת על אינטגרציה של מרכיבים וחקיריהם במרחב נתון. פסילת תפיסה זו ת策ם בהכרח את תחום המחקר הגיאוגרפי למסגרת טכנית של מדידות תפוצה/gridea. אין בכך כל ייחוד גיאוגרפי¹⁵. בכך זאת יש להטעים, כי התופעות השונות הקיימות בתחום מוגדר אינן מנוטקות זו מזו, אפילו אם קשוריהן זה מקרים ובלתי-מכוונים. צירופי תופעות בתחום טריטורילי מוגדר, בהרכבת ובתפוצה מסוימים, יכולים בהחלט להשיב על מכלול מקומי וחד פעמי בלבד. הנחה זו, לשיטת עצמה, מצדיקה גישה חבלית, ולא דוקא סיטומתית, לאויה מערכת מקומית נתונה. אכן הנחה זו נבדקה ואומתה גם על ידי גיאוגרפים חדשניים, כגון Z. BERRY¹⁶, הטוען שיש ממש באיפיון חגלי, כשהוא מבוסס על חקר של צירופי משתנים במרקם מוקמי.

אנו קובעים, איפוא, כי הביעיה המרכזית אינה מתמקדת בשלילית ייחידת החקירה הטריטוריאלית ובמידה, אלא בשימוש הנאות בשיטות מחקר אובייקטיביות, המותאמות לנושא החקירה והנגורות מניסות מטרות הנושא. בהקשר זה יש גם להוסיף, כי אין להיזמד לשיטת מחקר, או לדוגמה מסוים, ולהחיל אותו לכל נושא החקירה. הללו חייבם להיבחר בכל מקרה לגופו¹⁷.

הנסיגנות לאפיין את ייחידת השטח המסוימת כ-"REGION" הולידו הגדרות שונות, מיוגנים וסיווגים מוכלים של טיפוסי חבלים, על דירוגיהם המשנה שלהם¹⁸, החל מ"החבל הטבעי"¹⁹, עברו ל"חבלים חד-תוכנתיים" ו"רב-תוכנתיים", "חבלים פורמלאים" ו"חבלים תיפקודיים", וכלו ב"חבלים אקולוגיים" ו"חבלים קוֹלְנִיִּים"²⁰. להגדרות השונות ולהצמדת התארים לחבלים מסוימים יש חשיבות רק כהכללות, שאינן מחייבות את החוקר האינדיבידואלי. כמובן, אלה החולקים על עצם יישותו היהודית של החבל קופרים גם באיפיוני התואר

12. סיכום הביקורת אצל Grigg, 1965, 491–465, 1967, 71–77, ע"ז 470–471.

13. עיין למשל אצל Vidal De La Blache, 1926, 6–11, ע"ז 6–13.

14. Wrigley, 1965, 13–7, ע"ז 241–276, Haggett.

15.Berry, 1964, 11–2, ע"ז 499–500, 1967, 2, 1938, Odum & Moore.

16. Herbertson, 1905, 312–300, ע"ז 1905, 1967, 345–323, 1938, Odum & Moore.

17. 477–77, 465–68, 1967, Grigg ; 323–345, 1938, Odum & Moore .20
18. 302, 2, 1938, Odum & Moore .18
19. 276–302, 1938, Odum & Moore .17
20. 300–312, 1905, Herbertson .19

של ההצלחות. כמה מהשוללים²¹ סבורים, כי כל כולה של הרגינגליזציה אינה אלא שיטת סיווג ומיון של יחידות שטח במדרג הבניוי על כלליים הגיוניים. לפיכך, גם האבולות של יחידת השטח הינם פרוגטיטים לחלוטין ונקבעים רק במסורת מחקרית. לדענו, אין צורך להתייחס לתפיסה פורמלית זו בכלל הנוגע לגבולות, שכן בעית הגבולות אינה מוחשית כלל אם רואים בחבל מערכת פתוחה, דינאמית ועתירית שנויים, המתרצות סביב מוקד או מספר מוקדים. אלה מעניקים למערכת את איפוניה וייחודה. חקר השפעת המוקדים שבחיי²² בחתך דינامي, ולפי קרייטריון הזמן, מבטל במידה רבה את הביקורת שהוותה נגד הגישה הっぴלית-המסורתית, שנחשה לטטאטית ולדרטמיניסטי. ביקורת זו הייתה מוצקמת בעבר, אולם אין היא רלבנטית לתפיסה הっなלית החדש, שהיא גמישה ודינאמית, ומסתנית בשיטות מחקר כמותיות ובגישה אינדוקטיבית. כסיכון בניינים ניתן לקבוע, שהחופה הבודדת במרחבי מהוות חוליה במערכת כללית יותר. ניתן לנתחה בשיטה סיסטמטית ובשיטת חבלית אחת, תוך תחימתה במערכת מקומית מוגדרת.

בקעת בית-כרם כיחידה תחת-חבלית (Sub Region)

במערכת ההגדרות השונות של יחידת השטח הגיאוגרפית קיימת א' בהירות, ולעתים כפילות, בכלל הנוגע למינוח של המושגים המרחביים, כגון "חבל" (REGION) ו"אזור" (ZONE). קרוב לוודאי, שבמקרים רבים הניסוחים הם טאוטולוגיים, או היבטים שונים מבחינת המימדים על יחידות השטח²³, או איפונים שונים של יחידת השטח השונות של המינוח אין גורעות מהקביעה בדבר ישותה הייחודית של יחידת השטח הגיאוגרפית, המשלבת מרכיבים שונים באורה מקרי או מכון ובצורה חד-פעמית²⁴. יתר על כן, מכיוון שהיחידה השטח, לכשעצמה, מוכרת גם כיחידה חקירה לגיטימית — כפי שהוכיח לעיל²⁵ — הרי שהתייחסותנו לבקעת בית-כרם כמסגרת ליחידה חקירה גיאוגרפיה מוצקמת לחלווטין.

המינוח שנקטו להגדרת בקעת בית-כרם הינו "תחת-חבל" (SUB REGION), או "יחידה תחת-חבלית", כשהדגש מושם על מימי שטח מוקטנים, הינו על יחידת בת (או יחידת משנה) במסגרת של "חבל". מינוח זה ומימדיו מתבססים על התפיסה המקובלת על רוב המסוגים והמינים של חבלי ארץ-ישראל המערבית, הרואים בגליל התחתון חבלי ויחידת שטח מוגדרת, הרואיה לתחינה וליחוד. הויאל ובקעת בית-כרם מופיעה כיחידה משנה במערכת זו, הרי שהמונה שנבחרה עבורה הינו הגוני מבחינה סיוגית. היקף הבקעה ותכולת שת ישובי המיעוטים בתוכה מצדיקים גם מבחינה עניינית נקיית שיטה חבלית ליחידה חקירה זו, כשקודם המקרה היא יחידת השטח המוגדרת.

תפיסת בגליל התחתון כחבל ייחודי מופיעה במקרים הבאים:

בקעת בית-כרם מוגדרת היטב באטלס ישראל — "הריל בגליל התחתון ואגנוו" (II, 7, מפות א, ב) בקעת בית-כרם מוגדרת היטב באטלס ישראל (מפה II 7 —

21. Grigg ;16, 1965 , 1962 ,Bunge .480—491 , 1965 ,Grigg ;16 , ע' 1962 ,Bunge .21

22. Haggett .241—276 , 1965 ,Haggett .22

23. Minshull .46—74 , 1967 ,Minshull .23

24. ניר , 1974 , ע"ז 3—9 .24

25. Gregor ;26—37 ,1964 ,Berry ;2—11 ,1967 ,Minshull ;241—67 ,Haggett ;241—67 , 1965 ,Haggett .25

26. 111—125 , 1970 , ע"ז 91—100 .26

"מישורי הארץ ורמותיה") הן מבחינה סטרוקטורלית והן מבחינה טופוגרפית בתחום "חבל הרי הגליל-התחתון ואגניו". הדברים אמורים גם בסיווג הגיאומורפולוגי של ניר (1970, ע' 67, ע' 227 — מפה, ע"ע 44—241), ובסיווג הכלול של קרמן (1973, ע' 173 ומטה "אזור 2/ב", ע"ע 200, 202 — מפה). אפלו בחלוקת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ל"אזורים طبيعيים" (אזור 14) — מודגש בהסבר, כי במרכיביו של "אזור טבעי" נכללים היבטים פיסיים, כלכליים וישובים גם יחד.²⁷

הקריטריונים שננקטו על ידי המسوוגים אינם, בהכרח, זרים, אולם התוצאה המתקבלת מבילתה את הגליל-התחתון כיחידה שטח יהודית ברמה של "חבל". למורות שתחומי הסיווגים אינם חופפים במדויק, הרי שבכולם מופיעה בקעת בית-כרם כיחידה משנה חדה וברורה בתחום החרב. הגדרתנו נשענת, איפוא, על קביעה מוסכמת של מערכת הbilית בתחום ארץ-ישראל המערבית, והקריטריון הראשי לקביעת תחומי יהודית החקירה הינו פיסי (מורפולוגי וטופוגרפי).

בעוד שהקריטריון הפיסי קובל בבירור את מסגרת התחום, תוך הישענות על הערכות מוכחות ומוסכמות על ידי המסווגים למיניהם, הרי الكرיטריון השני נוצר גם כן במישרין מהגדרת הנושא ומתייחס לשובי המירועים ולאוכלוסיהם למרחב הנחון. ההתייחסות למרכיב היישובי-אוכלוסייתי של המיעוטים עולה בקנה אחד עם התפיסה הっぴית, המדגישה את המוקד המרכזי למרחב הנחון. יתרה מזאת, המרכיב האנתרופוגיאוגרפי מהווה את הצד השני של המطبع הっぴית, שהרי זו מתמקדת בחקר הזיקות והיחסים בין האדם לסביבה במערכות מקומית מוגדרת. מאין הזיקות הגדדיות ומשמעותן עשויים להשתנות תוך פרקי זמן מסוימים, בעוד ייחידת השטח הנדונה, קרי בקעת בית-כרם, מאופיינת ברקע גיאוגרפי היסטורי וברצף חקלאי מתחשך. לפיכך, היה צורך לעמוד על רצף המכשיבות עד לתום הזמן שהוגדר במושא, וזאת — כדי לבחון את נופי הווה מtower ויקה למערכות ולנופיהם בעבר. שיחזור השינויים בעבר ובהווה, גורמיהם ומהלכיהם מהווים את היבט הדינמי של הנטה הっぴית, המאפשרת גם התווית מסכנות תכנוניות לעתיד.

ניתן לנוקט גם בשיטה סיסטמית מובהקת, הקובעת את יעד החקירה באוכלוסיות המיעוטים, לכשעצמה, ללא התייחסות מפורשת לייחידת שטח מוגדרת. שיטה מעין זו הייתה מחייבת מלכתחילה את שינוי הנוסח של נושא המחקר ומטרתו, וזאת על מנת לבדוק את התופעה (אוכלוסיות המיעוטים) ותכונותיה ולמצוא את הסבריה. נושא החקירה היה משתנה, ייחידת החקירה המוגדרת הייתה אחרת, וגבולותיה היו נראים כמשנים לפי גישה זו.

אולם משנבחרה שיטת מחקר הっぴית, על ייחידת שטח מוגדרת, יש הכרח לעמוד על איפוני ייחידת החקירה במערכות המקומית, תוך בדיקת שילוב היחסים המשתנים בין האדם לסביב. גישה זו עונגה, לדעתנו, על הביעות הבאות:

(א) נקודת המוצא המוצעת לייחידת החקירה (יחידת שטח ברורה ומוגדרת ברמה תחת-הっぴית).

(ב) מימדים סבירים לייחידת השטח (שהם רלבנטיים למחקר שאיננו קבוצתי).

(ג) התייחסות מועדף למקומות בתחום הנחקר (ששת ישובי המיעוטים ואוכלוסיהם).

(ד) שיטת חקירה בממד דינامي (תחום הזמן שהוגדר בנושא המחקר).

27. ר' למשל בשנתון הסטטיטטי לישראל, 1973, ע' 17.

במתכונת זו מצלבים שלושה יסודות חבלים בנושא המחקר: מערכת מקומית, מוגדרת וモתחמת בבירור; מערכת פעילות אנונית, ששלהותיה עשויים לעבור תחומים אלה; ומימד הזמן, המענק רצף דינامي של תמורות במרכזבי היחסים שבין האדם לסביבה.

ההנחה היא כי כל תרשים גיאוגרפיה מושג על ידי אוסף של מרכיבים, אשר מושגים כפניהם על ידי תהליכי גיאוגרפיה. תהליכי גיאוגרפיה הם תהליכים אשר מושגים על ידי תהליכים אחרים, אשר מושגים מ迤מם. תהליכי גיאוגרפיה הם תהליכים אשר מושגים על ידי תהליכים אחרים, אשר מושגים מ迤מם (recursing relations).

מקורות ביבליוגרפיים לפי פדר הופעתם במאמר

1. Harvey, D., *Explanation in Geography*. London, 1969.
2. רייכמן, ש. – לשאלת הקביעה של יהדות החקירה בגיאוגרפיה. *מחקרים* ח', תשל"ב.
3. Minshull, R., *Regional Geography, Theory & Practice*. London, 1967.
4. Cole, J.P. & King, C.A.M., *Quantitative Geography*. London, 1968.
5. ניר, ד. – שיטות מחקר בגיאוגרפיה רגיאונלית, ירושלים, 1974.
6. ניר, ד. – למהותה של הגיאוגרפיה הרגיאונלית בקובץ – הגיאוגרפיה הרגיאונלית כדיםציפילינית מחקר והוראה. חיפה, 1975.
7. Linton, D.L., The Delimitation of Morphological Regions in Stamp, L.D. & Woolridge, S.W. (eds.) *London Essays in Geography*. London, 1951.
8. Grigg, D., Regions, Models & Classes in Chorley, R.J. & Haggett, P. (eds.) *Models in Geography*. London, 1967.
9. Whittlesey, D.S., Field Maps for Geography of an Agricultural Area. A.A.A.G., 15, 1925.
10. Grigg, D., *The Logic of Regional Systems*. A.A.A.G., 55, 1965.
11. Vidal De La Blache, P., *Principles of Human Geography* (English tr.) New York, 1926. (eds.) *Frontiers in Geographical Teaching*. London, 1965.
12. Wrigley, E.A., Changes in the Philosophy of Geography in Chorley, R.J. & Haggett, P. (eds.) *Frontiers in Geographical Teaching*. London, 1965.
13. Haggett, P., *Locational Analysis in Human Geography*. London, 1965.
14. Berry, B.J.L., *Approaches to Regional Analysis: a Synthesis*. A.A.A.G., 54, 1964.
15. Odum, H.W. & Moore, E.M., *American Regionalism*. New York, 1938.
16. Bunge, W.B., *Theoretical Geography*. Lund, 1962.
17. שנותן סטטיסטי לישראל – 1973. הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, 1974.